

[Holger Hansen.]

Jeg vil dog godt ligesom stille én forudsætning for disse overgangsbestemmelser: vi må ikke gøre dem så besværlige og så indviklede, at vi belaster miljøministeriets planlægningsafdeling mere end højst nødvendigt. Vi må nok hellere efter mit skøn ligesom lade lidt mere slippe igennem sien, end vi måske bryder os om, og så få overgangsbestemmelserne sådan, at de er til at administrere og ikke skaber en pukkel hverken det ene eller det andet sted. Når jeg har den holdning, hænger det nok sammen med, at jeg måske er lidt mere venlig over for decentraliseringstankerne end den ordfører for socialdemokratiet, der stod her på denne talerstol for et øjeblik siden.

Må jeg så føje til til noget af det, der ikke står i lovforslaget, men som jeg har lagt mærke til at ministeren har skrevet om i sin fremsættelsestale, og som også den socialdemokratiske ordfører, hr. Auken, nævnte for et øjeblik siden, nemlig spørgsmålet om ekspropriation til boligformål. Jeg ved godt, at det er en gammel socialdemokratisk kæphest, og alligevel vil jeg gerne appellere til miljøministeren på dette punkt: gør nu ikke den opgave, udvalget står over for i de første par måneder, sværere end højst nødvendigt. Jeg kan forsikre ministeren om, at hvis vi skal til at gå dybt i problematikken omkring ekspropriation til bolig- og erhvervsformål, kan han meget let komme til at gøre det vanskeligt for folketinget at få dette lovkompleks færdigt, hvad jeg tror ministeren ønsker, lige så vel som vi andre gør det.

Det er jo efter mit skøn kæphest, ministeren og hr. Auken her taler for og om. Min egen tid i miljøministeriet overbeviste mig ikke om behovet for sådanne ekspropriationsbestemmelser, tværtimod: jeg har ikke på noget tidspunkt mødt dette problem, jeg har ikke fået det rejst. Jeg tror, det er et skinproblem, som, vel at mærke hvis vi laver en rigtig planlægningslovgivning, ikke vil have nogen relevans. Dermed har jeg naturligvis ikke sagt, at de bestemmelser, der er i lovforslaget, ikke vil kunne benyttes; det vil de naturligvis ud fra de forudsætninger, der her ligger.

Må jeg sige om lovforslag nr. 141, som jo er følgeloven, at den vil vi naturligvis ligesom hovedloven kigge nøje på i udvalget.

Der er én bestemmelse, som jeg gerne vil give min varmeste anbefaling og sige tak for, og det er bestemmelsen om, at man kan tilbageføre byzonejord til landzone. Den har vi manglet længe, det har givet været en mangel ved land- og byzoneloven, for den havde, om vi havde haft den, kunnet medvirke til at løse en række af de problemer, der ligesom er gået i hårdknude for nogle mennesker på grund af land- og byzonelovens bestemmelser. Men vi bør i udvalget nøje undersøge, om en sådan bestemmelse skal følges, er fulgt op eller tænkes fulgt op af andre myndigheder. Jeg tænker naturligvis på skatteministeren. Har man i skatteministeriet overvejet, hvilke følger en sådan tilbageførsel vil få? Det er vi naturligvis nødt til at gøre. Det er klart, at hvis ikke der sker en følgen op på den led, er bestemmelsen i sig selv mindre værd, end den gerne skulle være. Jeg erkender, at det er et udvalgs spørgsmål, men har gerne allerede nu villet gøre opmærksom på, at dette bør vi finde en løsning på samtidig med, at vi vedtager lovforslagene, såvel nr. 140 som nr. 141.

Må jeg som min sidste bemærkning gøre en kommentar til hr. Aukens udtalelse om, hvorvidt dette var den sidste etape i planlovreformen. Jeg vil gerne sige, at det tror jeg det er. I hvert fald bør vi nok her i folketinget bestræbe os på, at når denne lovgivning er gennemført, bør der gå en ganske rum tid, før vi tager disse problemer op. Dermed være ikke sagt, at jeg er uenig med hr. Auken i det ønskelige i at få en samkøring, en samordning med den økonomiske planlægning. Men jeg tror, vi gør klogt i at sige til de kommuner og amter, der nu skal administrere denne lovgivning, til de interesseorganisationer og andre, som nu gerne skulle være med i udformningen af den, og til offentligheden, at dette er en reform, der skal vare, dens principper skal holde, man skal ikke vente, at dette folketing igen om nogle ganske få år giver sig til at ændre det planlægningsmønster, som dette er slutstenen på.

Hans Bjerggaard (FP):

Man kan ikke undgå at blive i godt humør, når man læser miljøministerens skriftlige fremsættelse af lovforslagene nr. 140 og 141. Der bruges ofte udtryk som omfattende re-